

October 01, 1990

The CHURCH WORLD SERVICE

233 6th Avenue
Suite 110
Seattle , Washington 98109

Ladies and Gentlemen:

I have honor to know that your Agency is handling my case to request the sponsorship through Mister THUY VU , Ph.D., Director - Division of Refugee Assistance in Washington State .

I strongly believe that your Agency will not refuse the outcry for help my family because GOD have confidence in you in order to comfort the miserable victims of the wicked atheistic-Communists . It is like happiness is always sought for ; my family and I likewise come to seek the consolation and the helps from your Agency . I hope ~~that your endorsement will bring even again the steel subilation of my whole family .~~

On behalf of my family , I express to you; our sincere gratitude and best wishes .

May GOD bless you always . Please pray for us .

I beg to remain .

Respectfully yours ,

LE CONG PHUC
Boat SG.4401/PS - AS#01748
Barrack 148/Zone D - Pulau Galang Site II
PUSKCPAL ARABAL P.O.Box 7
Tanjung Pinang RIAU - INDONESIA

Info.:

Mr. THUY VU , Ph.D., Director
Division of Refugee Assistance , Wash. State

Ms. KHUC MINH THEO

File copy

Pulau Galang ngày 01 tháng 10 năm 1990

Lời chào trân trọng và lời cảm ơn

Vào ngày 20/9/1990, tôi đã nhận được thư của Tiến Sĩ Thụy Vũ thông báo cho biết tình trạng xin bảo trợ của tôi đã được chấp thuận và đến C.W.S tại Washington State đang quản trị "case" của chúng tôi. Tiến Sĩ Thụy Vũ cũng đã căn dặn tôi khi gặp phái đoàn phỏng vấn J.V.A của Hoa Kỳ thì xin được về Washington State định cư (để chờ được đưa đến Info trước tôi).

Một lần nữa, xin thay mặt gia đình; tôi xin chân thành cảm ơn Chi và quý thơ đã dành cho chúng tôi sự ưu ái đặc biệt, trợ thủ cho chúng tôi trong hoàn cảnh khó khăn này. Chúng tôi không biết nói gì hơn ngoài lời tạ ơn Chi và Quý thơ. Con Trời Đất đó, con con người đó, chúng tôi hằng nguyện xin Thiên Chúa và Mẹ Maria trả công cho Chi và Quý thơ và hằng cầu mong sớm có ngày được gặp Chi và các anh chị trong thời để tôi bày lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi.

Giữa Trời Đất mênh mông này không có gì quý hơn TÂM LÒNG, tôi cảm ơn lời người xưa: "Thà nhàn hậu tâm, dù thôn dã chớ" (người khác có tâm lòng, mình cảm nhận được tâm lòng người ấy), tôi mong rằng Chi cũng cảm nhận được tâm chân tình mộc mạc của chúng tôi.

Thưa Chi,

Đính kèm theo thư này là 2 bản thông báo cho Chi và quý thơ 2 lá thư; một hồi âm đến Tiến Sĩ Thụy Vũ, một đề ra mặt và cảm ơn thơ đồng quản trị C.W.S tại Seattle, WA. Theo đúng phép, tôi cố gắng viết bằng chữ viết. Khả năng chữ viết của tôi có hạn và tôi biết là còn nhiều sơ sót, cần phải học hỏi rất nhiều. Xin Chi thông tin mà Chi bảo cho.

Cho phép tôi được gửi lời chân thành cảm ơn Tiến Sĩ Thụy Vũ và C.W.S

oiganen on pöytäkirja on pöytäkirja
tai Wt.

Nguyễn Văn Thiệu Chúc và Hết lòng và sức ơn ơn phúc lành cho Chi,
gửi lời và gửi yêu.

and that I put 'Black' and all other red ink out of way like this, get
the other side to which get with ink not on the side and in pencil put the
good of the 'Black' and pencil in 'black' ink in pencil with expensive
the 'Black' ink and the 'Black' ink made with ink and the other side
and the Black ink the other side of the paper and the other side of the paper
like this and the other side of the paper.

The first part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 second part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 third part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 fourth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 fifth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 sixth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 seventh part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 eighth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 ninth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal. The
 tenth part of the book is a history of the
 country from the first settlement to the present
 time. It is a very interesting and valuable
 work, and is well worth a perusal.

will be left up to it and perhaps I need not send
it at all. I have been told that you are not
going to go back to school. But I shall be glad to see you
if you do. I am sure you will find me as usual.
I am sure you will find me as usual.

October 01, 1990

Mr. THUY VU , Ph.D., Director
Division of Refugee Assistance
Mailstop OB - 31B
Department of Social and Health Services
Olympia , Washington 98504

Dear Sir:

I have received your letter of August 24, 1990 to inform that my request for the sponsorship was accepted by your benefactor through Ms. KHUC MINH THO , my case is now being handled by the CHURCH WORLD SERVICE , office of Seattle , Washington State .

On behalf of my family , I express to you ; Sir , our sincere gratitude . By the way , I would like to inform you that I already underwent screening in the end of August 1990 . I am awaiting the decision that will be announced by Indonesian Government . I hope to be interviewed by the Joint Voluntary Agency later on , then please be assured that I will inform them of my own will is " I would like to be resettled in Washington State". Until I will be able to meet you to demonstrate my gratefulness ; I try to keep communication with your benefactor .

Please give my kind regards to the CHURCH WORLD SERVICE in Washington State , Ms. KHUC MINH THO and your family .

May GOD bless you always .

With whole-hearted best wishes , I beg to remain .

Respectfully yours ,

LE CONG PHUC
Boat SG.4401/TS - AS# 01748
Barrack 148/Zone D - Pulau Galang Site II
PUSKORAL ARABAL P.O.Box 7
Tanjung Pinang RIAU - INDONESIA

Info. :

Church World Service
Ms. Khuc Minh Tho

File copy

1
Halong, ngày 03 tháng 6 năm 1970.

Kính thưa chị Thảo,

Thật vui mừng và xúc động khi vừa khi nhận được thư hồi âm của chị và quý
Hội, đến vào ngày đã hẹn và đã nhận được thư của Ban chấp hành hội thật thông
thoải. Thư hồi âm nhanh quá! Bà kính chúc chị và gia đình thật lành. Cảm ơn chị và quý
Hội đã thông tin cho chúng tôi và đã chia sẻ với chúng tôi rất nhiều điều.
Đến thăm chị em ở Bắc Ninh thật là vui, gặp chị và gia đình thật vui.

Về phần chúng tôi, như vậy là từ nay không còn còn đơn nữa vì chúng
tôi đã có được một chỗ dựa vững chắc là quý Hội để được ký song cho đời.
Chúng tôi rất biết ơn và tin cậy quý Hội trong thời gian này, dù xa xôi cách trở, chúng
tôi vẫn cảm nhận được tình thân ái và sự thông cảm của quý Hội và gia đình.
Danh sách chúng tôi gửi kèm theo thư này, xin quý Hội xem xét và ký tên để được
phản ánh cho chị em.

Tôi xin đề nghị Ban chấp hành Hội thăm hỏi một vài việc, xin chị thông cảm
và động viên cho.

1- Không biết Trung tá Bae đã được gửi lại cho ở Hoa Kỳ chưa? xin
Ban chấp hành Hội đề nghị gửi lại cho anh.

2- Hồi còn bên KV, chúng tôi được cấp Trung tá Lý Trọng Lễ cho biết
là anh Nguyễn Văn Lợi ở Ban thư viện biên và được định cư ở Hoa Kỳ đã
về làm việc với chị, vậy có phải anh Lợi ở đây như thế và công
chúng tôi với tôi ở trại B. Nam Hà bây giờ là tổng thư ký của Hội chăng?
Nếu quả đúng như vậy, xin cho tôi được gặp anh Lợi và anh và rất
mong anh được thư anh, xin anh đừng quên gửi thư cho chúng tôi, có
thiết báo về các anh em bên tôi cũ cũ thời trước để biết họ có còn
ở một số nước bên ngoài. Tôi nhớ, hình như trường người có tên là Bae
thật là người người đã từng làm việc cùng nhau rất
kinh ngạc là thế. Mọi việc tôi sẽ gửi đi những tấm ảnh của anh và
các anh em khác trong số anh em những người thân thân.

3- Liên gia tiếp, xin hỏi có phải trước đây từ trước 2 người đã nằm trên
đã từng cái tạo ở trại Thanh Bình hoặc Môn được thả ra vào năm
1976 không? Nếu đúng như vậy thì lại là một ông bạn tù cũ nữa ở
không với anh bạn anh Hùng và chúng tôi. Hay là ông luật sư
Đỗ Xuân Hoay đang ở nhà 01/68 với tôi 21 năm.

4- Thưa chị

Trong số 50 người con ở vào "Bản trại Hầm Tàn" đầu năm 1981
có ai đã sang được Hoa Kỳ chưa? Người đang thường nhất, cần phải đặt
những nhất là anh Lê Quốc Tân, hạ sĩ quan Cảnh sát giang cảnh ở đặc
khu Quảng Đà không biết hay còn sống hay chết, đã có nộp đơn và đã
được sang Hoa Kỳ chưa? Trong vụ này phần trại K2 có 29 người bị bắt
đi đến giam tại chỗ Hoa, Lê Quốc Tân là người bị bắt đầu tiên trong cơ
hồn loạn tẩu thoát với đơn Công An và thất bại. Phần trại K1 có
28 người như chết bị bắt đi đến giam ở chỗ Hoa. Tất cả là 57 người
bị bắt ở trại Hầm Tàn. Trong số 57 người bị bắt ở trại Hầm Tàn
là của Trại Ta là danh. Nộp trước tại 01/68 Bản trại Hầm Tàn ở
4 bên trại giam, thì đây đây do một người bạn tôi cung cấp, không
biết có thực hay không? Không biết chỉ là người bạn tôi làm được gì để
giúp tôi cho gia đình anh, hay không thể nào? Chúng tôi như con
cỏ người này giêng vừa thoát khỏi ngục tù Công An, nếu tôi biết được
gì thì bằng tâm tôi bắt buộc tôi phải nói ra sự thật vì tình bạn hữu,
dù chỉ vì quý vị thông cảm cho tôi.

Ngoài ra còn có 02 người khác cũng là lính của cuộc đấu tranh,
đó là anh Nguyễn Văn Tổng, cựu Tổng vụ CTET bị giam giữ trong
trại Hầm Tàn (2.30.Đ. Thủ Đức), chúng tôi không biết anh còn sống
hay đã chết, nếu còn sống thì hiện nay ở đâu? Người thứ 2 là anh
Nguyễn Văn Phát em ruột của anh Nguyễn Văn Thiệu. Người này đang
khóa 01/68 với tôi, người chiến tranh nhậm chức hợp trong việc đấu
tranh với bên Công An, không biết nay đã sang được Hoa Kỳ chưa và nếu đã đi

Đạo sư thì hiền ở đâu ?

- Bà Lê Phước Lừa của Triều đình ở BB, người đã chữa là với
tốt trong các cuộc đấu lý với bọn Công Đồn với tư cách đại diện cho
nhân dân tại phân hạt K2/Hầm Trại; không biết hiện nay đã nghỉ hưu
đi chưa, thưa chị kết quả đấu đấu thế nào?

Thì nghĩ đến anh em ngày cũ cũng tâm huyết đã chôn xẻ đường
cay trong huyết, không thể cảm được nước mắt Chín !!! Nhà ta
lông đần nó làm cho mọi người nghĩ ngờ tất nhau nhưng khi kết hợp
với nhau để hành động thì chính hành động ta gần bó nhau lại như
huyết thịt, thanh tâm và thân chí khi bắt thành hành động tập thể
bỏ quên cho đến người già già nhau và tồn tồn nghĩ đến nhau trong
một lúc đó.

Nhiều khi tôi quên mất là tôi thuộc họ về nước "báo loạn tâm tư" ta
 long bị cho một giờ rưỡi; nhưng một là tôi sợ mình bắt ta không được
 tốt ta hết thông thư cần phải viết thư cho; ta là tôi và bạn của
 một người bạn của anh em tôi ở đây; ba anh tôi và mình đi đây luôn
 cho lòng dân ta áp bức kinh khủng "đau khổ các anh em hoạt động
 chức trị dân và bị giam giữ trong lao tù". Lòng dân là bất diệt
 và anh ta là lòng dân; anh không nên từ chối dân chúng và người
 quốc gia được; chúng mình đây là anh em họ anh không?

Thanks

Ken

Tương lai từ Tổng dân. Khi còn giam giữ rất nhiều tư nhân chính trị, nhất là những người bị kết tội "Hoạt động phản động, phản cách mạng" sau năm 1975, phần lớn họ bị kết án tù 20 năm tù đến chung thân hoặc "cải tạo không thời hạn". Các gọi là "Báo Lát Hết Sứ" chỉ là các tờ kê bịp bợm do chúng đặt ra mà trong thực tế chưa bao giờ được thi hành đúng đắn. Tôi có một người bạn trước kia dạy học, bị kết án chung thân vì "hoạt động phản cách mạng" nay vẫn còn bị giam giữ mà thông lệ nói gì đến "giảm án", ông Cu thân sinh của chú em về tới tỉnh lẻ do bị

lời an ủi vì "phần của Mãng" vào trong đó bằng... bị giam giữ ở 10 năm
đến nay vẫn chưa nghe nói đến giam an... Nếu chỉ là quý tộc cũ trên
các địa điểm trên quan đến những người mà tôi nhớ được đến đang bị giam
ngồi, tôi sẽ kể lại và VN để báo lại cho các anh biết đây để họ

Hai con ở ngoài Bắc, tôi bị giam chung trong xà lim với anh
Tôn Thất Minh Đức, tên thật là Nguyễn Phước Lễ Đình, là con dượng gia
hàng của cả bị bắt tại phần đông năm 1977.
Bọn công an bắt anh phải học thuộc một cái lý lịch tay tên là Trương Văn
Hầu (không tên thật) và làm chuyện của bọn giam trên tre. Không
có tiền mua quần áo, ở lâu quá ở tháng. Theo tôi anh Lễ Đình nói lại
với tôi thì France của anh ta là Quỳnh Như con của gia đình và
không phải là anh ta. Khi tôi gặp anh ta vào khoảng năm 1979,
chung tôi gặp được với nhau trong ngày thứ anh bị Bộ Nội vụ
đưa về tên chuyển đi trại khác; từ đó đến nay chúng tôi nghe thấy tin
tức gì về anh ta. (Khi ấy cũng giam chung xà lim với tôi có cả anh
tù binh Trung Cộng bị VC bắt). - Nói là giam chung trong xà lim
nhưng mỗi người ở riêng một phòng giam và rất khó tiếp xúc với nhau.
Như tôi thấy đó, bọn công an men thả và lo tu sửa sổ kẻ tên
chung ta làm được gì trong trường hợp một người tù toàn danh nghĩa đã
bị chết vì bệnh tật hoặc đã trốn thoát, những thực tế người đó vẫn còn
sống dưới một tên khác và một tội danh khác (tôi kinh bị cướp của
giết người giam trong an chẳng hạn)... Rồi họ còn bắt tôi may nữa.
Trường hợp của gia đình Nguyễn Phước Lễ Đình, Hoa Kiều ở Chợ Lớn, có vợ hiện
ở tại Anh Quốc, đang ở chung tại Đông Hoa (tên thật là Tân Hiệp, với tôi
tại Bình Long). Hiện nay ông đã chết. Ông là người - ông bị bắt tại
Hải Phòng Bắc cho Trung quốc lần cả tại loan (nhất trường), ông là người
đã giúp đỡ di dân nước. Tôi tên chân cứ thoát vì quá đói không muốn
mua tiền để tôi có một chiếc áo, ông bắt gặp với tôi tên đã tẩu thoát
với tôi là vợ ông đã có tam bào lãnh cho ông qua thủ tục ngoại giao vì

bà đã là công dân nước quốc, cán bộ của Bộ Nội vụ VC đã nhận
tư trực tiếp giúp ông cho ông biết việc trên đã biến chứng đã đề
nghị với ông là nên ông đồng ý làm gian điệp cho chúng tôi chúng sẽ
thả ông, cho ông sang Đức làm công việc gia đình; từ nhận nhận
tư ông dứt khoát khước từ nên vẫn tiếp tục bị giam giữ không trợn
mắt nhìn ai (tư - vợ - con của ta) và sau đó ông đã chết trong tù tại
Đông Hòa (Bến Lức - Sông Bé) ~~không mất?~~ !!! (Ông chết sau khi tôi
đã được thả, tin này do một người Hoa bị giam chung với tôi "phản động"
cung cấp, đến người này đã vượt biên sang đây và ở tại Baling)

Từ năm 1982, bọn VC áp dụng một chính sách giam giữ các
kỵ tham gia: bọn chúng giam chúng tôi chặt chẽ và tù khổ sai. Thật
khi tôi hết sức cho anh em chúng tôi khi phải tiếp xúc hàng ngày với bọn
đầu trộm đuôi cướp; mà nhất là bọn khổ sai trong chế độ Công Sản thì
họ không khác bọn khổ sai thời chế độ của mình nhiều lắm. Trên
hiệu như ở tại trại Đông Hòa (Tân Hiệp) trước năm 1987 có 2 khu
chính trị và khổ sai trong cùng khuôn viên trại, trên khổ sai cũng có hàng
hàng ngàn các buồng bị tập thể trong các trại chính trị đến có cả
bọn khổ sai vào, một số rất đông là bọn công nhân đào vớt biển
(Tạo vớt biển là tội khổ sai). Bọn này có nhiều tiền, câu kết với
bọn khổ sai trong cùng trại để anh em chính trị, ăn cắp đồ đạc, báo cáo
cho cán bộ v.v. Sau năm 1987 thì chính thức giải tán các gọi là
"khu chính trị", cả trại chỉ còn lại một khu, khi đó bọn chúng đưa
anh em chính trị phân sát nhẩy vào các trại khổ sai, một số anh em
trong vụ ông Hoàng Cơ Minh bị bắt sau này đưa đến trại Đông Hòa cho ở
chung trong các trại khổ sai !!! Trên địa điểm này, tình cảnh anh em chính
trị phân biệt rõ ràng đôi chỗ!

Richard,

Nói về chuyện lao tù Công Sản có lẽ không ai có thể liệt kê những
biến động biến đổi không ngừng theo thời gian, đến chúng tôi đã được

hầu, là chán chạp, ngu ngơ!!! Hồi đây, không biết ai gọi ta chiến đấu cho chủ nghĩa là để cho ai, để làm gì? Và thế nào mới gọi là chiến đấu? Không có một cuộc chiến đấu nào không có tổn thất và tổn thương; kể cả là tổn thương về mặt tâm đức thành, trụ theo kiểu nhà tù khổ hạnh, cái chết trong gian; tổn thương là một danh dự... mà cái như Đông và Tây tới khi bắt gặp nhau...

Hãy ta các sự quá đỗi thì ấy, quan niệm rằng phải khen tặng sản phẩm của nó trở nên tốt đẹp hơn? Công sản thì không phải là đũa con vật về một chủ trị! Rất tiếc là bài học "Thiên an môn" chưa đủ nặng để cảnh tỉnh những vị đang mơ ngủ "tên chức" phi thực không gian phi chủ trị!!! Thừa chi, ít học như tôi cũng có thể suy nghĩ được rằng nếu công sản có đến từ nó tiêu diệt hết thế này sẽ có một loại "công sản hiện đại" hoặc một thứ "chủ thuyết gì gì đó sẽ ra đời tiếp theo sau để khai thác thế giới này!!!

Hãy giờ, cần thừa gia với chi và gậy v. về chủ tịch Giang :
Bà Giang lúc này đang bao mình trên hết sức tài năng, này đã lên trên 1000 người và rồi sẽ lên đến 20.000 người này mai. Với con số người như vậy thì có lẽ giải pháp công bằng nhất không thể nào tránh khỏi vì người tình nguyện hầu không qua ít (đi mà không sợ khi nghe phải trả lại với v.?). Với con số đó thì nước nào dám nhai cho tình cờ hết? Nhân trong bao nhiêu năm mới hết? Từ này đến đó tình hình bốn công sản vẫn còn có tồn như hôm nay nữa? Cho nên phải trở về VN và việc đứng nhận có thể thay đổi. Nếu có quá được thanh lọc trong năm này & không có được mấy người; còn chờ đến sang năm & hàng kẻ cả thanh phần chủ trị cũng không còn tồn tại tự do ra đi và tự do ở ngoài đời thì bị trả về VN!!! Cứ như thế thì của cải và gậy v. trong tay họ nguyên vẹn như xưa như thanh lọc, chúng tôi vẫn như xưa, đã ở từ công sản rồi thì cũng có được thanh phần cho thanh lọc... nhưng... chờ đến sang năm thì có thể vẫn sẽ đã trở nên khác, có thể không còn tồn tại

Còn hỏi "thì sao đi đi đình cũ ở nước thứ ba?" mà là "thì sao
trở về lại VN?" — Đất nước mà, thật bình, và mà không ham, trở
về là quốc gia mà không thích... Nếu không ham thích thì chẳng lẽ
là vòng quay, vô tổ quốc?! Thưa ôi! Khi ấy chỗ tôi quyết cho
đứa con dứt hẳn, bà vợ tận tụy chưa chưa được lại tiếp tục
bà thế Leeds thích theo ông chồng "hoàn hảo" ở nước yêu tổ quốc
trở về VN trước khi được thấy mặt đất tâm quốc gia đình cũ!!!

Cũng còn may mắn hơn đồng bào, một số anh em cũng bị lừa
có được cái mà ở đây gọi là "tư nhân", hơn 80% đồng bào sang
đây hiện không biết nằm trong diện chủng tại "nào để hy vọng đi
đình cũ! Thưa thật mà nói, ông bà chỉ đề nghị cấp giấy đến tới
đình của họ, chứ còn với người khác thì đã chấp nhận song song,
với họ ngay từ 1975 và nhất là sau 1985. đã có cái mở tới một
và nó hàng là đã xuất hiện một "gia cấp tư bản mới" từ trong một
tổng dân mà ra!!! Những người đó đã sang đây rồi phải quay về
VN lại thì cũng chẳng được thời gì, đang thường nhất là bọn trẻ con
của gia đình chế độ cũ của mình; Cha mẹ bị loại ~~đi~~ ít tiền cho con đi
sang đây hầu như tìm được lại cho chúng và cũng rất cho gia đình tốt
cho, nhưng con trẻ này giờ đây đang bị đẩy lọc và kho mà vứt qua cái
bãi nơi đó "Thank you"! Bọn trẻ con em của mình thì thường rất tha
chất phác, có sao nói vậy, không lên mạng và được chuẩn bị trước như
bọn con VN cho nên khi mà trả lời những câu hỏi học vấn mà người
ta đặt ra thậm chí mức độ học tốt người ta đưa "mười chuẩn" sang đến
cũng tốt để giảm bớt vất vả!!!

Hiện sống ở bang New York, ngay ngày hôm nay một ngày
hà một vụ hai vợ chồng bị đâm chết (vợ có mang 3 tháng, hung thủ
chỉ hơn hai; trước đây hơn 1 năm xảy ra một vụ cướp đường có vũ
khi, hung thủ đã bị bắt; năm trước xảy ra một vụ có cả một "tên
đội" cướp gạo của đồng bào bị bắt cáo trạng, bị đánh đập rồi mang theo

cái bằng trước ngực là "trích diện" Công đồng 1... Khiêm là số số 55 người
mà chữ tên trên ngực người người, sau khi xem hồ sơ số 55 người đến
số 14/3 (2 bàn đồng cut off data là 18/3) các phái đoàn ngoại
quốc đã đặt ra câu hỏi: "Trước đó họ vẫn thân đồng qua thập kỷ,
không biết họ sang đây để làm gì?" "Cả một cơ sở mà hơn 1C
để lại cho dân tộc mình mà như thế đó! Nhiều khi tôi tự nghĩ không
biết ngày mai đây hết công việc, không biết có "ông thánh" nào xuất
hiện để bình tại được cái xã hội này đây hơn kinh sử và từ mọi
thứ từ nạn ăn cắp vào xuống đống rơm. Chúng tôi vẫn nghĩ rằng nếu có
công ty nước ngoài ~~phải~~ phải đầu tư vào VN trong lúc này rồi muốn
nhập công VN thì chắc chắn không chóng tại đây cũng vô đạo và ác
đạo chạy dài vì ba thế biến di truyền: một là 1975 biến và vì
trải nghiệm, hai là biến ăn cắp của công, ba là biến một tạo nên
số báo cáo này... Các kiểu "tổng người" và "đi trăm năm" của họ
vì mình ra về là đã sống ra cái kết quả "phổ thông" là một cái xã
hội "lỗ hổng" mà con người không còn lòng tin nữa. Thật là kinh-
hàng, sau khi ở tù về, tôi đã từng "thông tin" rất nhiều về "vết tích
của VN xã hội chủ nghĩa" thì thấy hầu hết không hiểu nhân, nghĩa,
lẽ, trí, tin là gì cả - họ quên lại còn chúng rất ngạc nhiên khi thấy
mình hỏi về những điều gì gì rất xa lạ mà chúng chưa hề được "nhà
trường xã hội chủ nghĩa" dạy bao giờ... Vì vậy, sẽ không là tại khi có
công nhân sang "lao động" ở Hong Kong thì các nước "Hong Kong bà bán" cũng chạy
chạy dài dài! - bề bề của vấn đề là ở chỗ đó, chuyện lý thì là
rất nhỏ...! Sau này, nếu đất nước có ngày được quang phục, có lẽ
mình phải áp dụng các tam thức như trong các công ty hàng hóa của Nhật.
Xã hội là mỗi ngày trước khi vào làm việc bắt phải chào cờ, tuyên đọc
các điều tuyên thệ (nội dung là dạy nhân, nghĩa, lễ, trí, tin và lòng yêu
tổ quốc) và nội quy riêng của hãng và phải có vài phút tĩnh tọa cho
lắng tâm và đầu óc quang minh chính đại trước khi bắt tay vào việc.

Và có lẽ khi tuyển công nhân xong, thì mỗi người đều phải trải qua một khóa huấn luyện về đạo đức và kỷ luật, nếu ai không hợp để theo chuẩn thì đến thời điểm trước khi họ bắt đầu làm việc. Từ sâu vào thị cây cối tốt, quả hạt tốt - cây cối tốt tốt cả lá mây mà có sâu bọ vào thì trước sau cũng chết hoặc chẳng thể hái được gì cả! Lớn lòng sâu VN thì con sâu bọ rất nhiều. "Tổ sư sâu bọ" chính là bùa VC sâu gặm; chế độ lòng sâu còn tồn tại, thông tin nói đến chuyện đầu tư làm ăn tại VN được. Có chăng, công ty nào mà không thì chỉ nên đưa hàng vào VN bán xong để ra thị trường; còn như buôn bán theo dạng trao đổi thì e vô được vô mất, kết quả chẳng ra chi kết! Muốn khai công VN làm việc thì cũng vô nó sớm...

Lại nói đến đồng bào đang ở tại hải ngoại. Có một đến phải năm ngoài hơn nhà các cơ quan, văn phòng hoặc phải nằm trong trường cái gọi là "Barrack" làm bằng cây rừng; mái che bằng lá hoặc nhựa màu sáng, bên ngoài trông như được đốt, đen xồng xập, mùa thì tóc mái ướt như chuột lột! Người mới đến cầu cầu không có được to mĩ để ăn lót dạ, bà con mình tự quỳ gối, có gì cho vậy... Khá nào muốn ở bên Hàn ba con gái từ các đảo đưa về bị hiệp dân, cướp bóc, đàn ông bị đánh đập; về đây làm đồn kèn thổi đi khắp nước, hơi ma cũng chưa thấy kết quả gì? Thân phận đàn tộc mình sao phải thường qua...

Từ đó rồi,

Hiện tại đã chuyển sang làm việc ở Social Welfare/Indonesias Red Cross, dù các nhà elat vật cũng vẫn không nhận được ao gì cả, giờ rảnh rỗi thì lại đi dạy học miễn phí. Thân này đã "lỡ" đang cho đồng bào và tổ quốc rồi, có ai để mình nghỉ và không thực tế thì đành ăn chịu vậy, tâm lòng chỉ lo một, một làm sao hơn? Ở đây ăn sao ai mà một chút cơm dĩa dĩa có vẻ ấm áp hay địa đê, nhìn mặt thì vẫn không thấy hơi hân hoan được...

Trong thời trước, chúng tôi có định kiến của chủ và quý thời trong việc gởi thêm một số anh em tại đây với quý thời để từ nghỉ

gửi thư định đoạt giúp đỡ tình thân cho anh em, xin chỉ in gửi thư cho ý kiến.
Nếu có điều gì không nên làm, không nên nghĩ đến... xin gửi ý trong thư
cố gắng thân cho chúng tôi được biết, chúng tôi rất vui mừng khi được
lãnh giao từ ngay hàng chân trời, còn như cứ theo "thủ tục ngoại giao"
thì còn chỉ đầu tư anh em, chỉ em thân thương nữa?!

Thưa chị Thơ,

Chúng tôi kính gửi chị như người chỉ trong gia đình và mong muốn được
nhau các chị Ba, anh chị trong thư như thân quen mình. Từ ngày trưởng
hàng đến nay, tôi như đã lớn lên tại cô đơn, như bạn bè anh em xa
tả lại một thiệt mình và những người đã cùng tôi chia sẻ bao nỗi
kháng tâm vấp nhọc đến như một mà không bao giờ bỏ rơi nhau. Chúng
tôi là những người rất nghèo nàn, nghèo từ trong bố học, nghèo trong danh
tôi... và cuộc đời rất kém may mắn, chúng tôi chỉ có được duy nhất tâm
tĩnh trung nghĩa và chân thành, song như tác giả chỉ không bao giờ
được anh sang mình nữa. Tôi ước mong sao qua những dòng tâm thư này
cũng bày tỏ được phần nào tâm chân tình và mình. Mong chị luôn luôn
an nhàn và gửi ý trong thư.

Một lần nữa, thay mặt toàn thể gia đình, tôi xin chân thành
cảm ơn chị và gửi ý trong thư đồng nghiệp đã được có và nhận tin
vừa để chúng tôi xin ở trên bạn bè như các chị, gửi ý và gửi gắm.

Nay kính thư,

P.S :

Lê Công Phức

1. Nếu anh giới qua thư là anh giới ở trại Nam Hà
và chúng tôi thì xin đính kèm một thư và gửi kèm cho tôi nhé.
2. Trong khi viết thư này tôi cũng có viết một thư trực tiếp gửi đến ông trưởng Thư và gửi
đến giới thiệu của chị và gửi tôi, với dụng ý để ra mắt và cảm ơn ông. Có lẽ chị và gửi tôi
cũng trong thư của chị và gửi tôi. Về này.
- 3) Tôi gia đình là chúng tôi có một bài thơ bao sao không, xin chị?

FROM: LE CONG PHUC

Boat # 56.4401/75 - AS.031011

Barrack 148/5, Zone D - PULAU GALANG Site II

% PUSKOPAC ANABARR

P.O. Box 75 TANJUNG PINANG 29112

INDONESIA

Ngày 24 tháng 1 năm 1991,

Kính thưa các thầy và quý thầy, tôi rất vui và
tôn trọng các thầy, thay mặt gia đình, tôi xin bày tỏ lòng
kính và quý trọng một năm an lành, thịnh vượng và hạnh phúc. Kính
trước các thầy ngày càng phát triển và hoàn thành công việc như ý nguyện.

Tôi xin được thông báo đến các thầy và quý thầy về việc gia đình chúng tôi
từng thời gian này qua.

Vào ngày 06 tháng November 1990 nhà tôi và gia đình chúng
tôi đã được nhận vào trường Đại học Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm
gia đình là CATHE. Nhà tôi và gia đình chúng tôi đã được nhận vào trường
Đại học Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm
Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm Sư phạm

2 Vào ngày 13 tháng December 1990 gia đình chúng tôi đã được chấp nhận
thành viên của Refugee boat người dân này ngày 10 tháng Nov. 1990 của
chính phủ Indonesia. Sau đó chúng tôi đang chờ đợi được phân bổ đến các
khu vực và chuyển sang các địa điểm khác.

Thưa các thầy,

Tôi xin được thông báo trong thư này 2 bản photocopy Giấy khai sinh của
cháu và 1 quyết định người chịu trách nhiệm của gia đình chúng tôi để bố trí hồ
sơ xin gia nhập tại các khu vực khác nhau.

Như tôi đã có dịp trình bày công việc và tình hình về hoàn cảnh bệnh tật
của tôi và gia đình trong một lá thư trước đó do bạn của tôi tại
các phòng khám bệnh đang Cataract ngày càng nặng và đau nhức
mắt chảy nước mắt, thị lực càng lúc càng giảm; các bác sĩ chuyên khoa

CHÚC CÁC THẦY

From: LE CONG PHU

Post: SG. 4401 / TS (83)

ASN 01348 - Barrack 148/4

Zone D - PULOUGALANG Site I

P.O. Box. 19 - TANJUNG PINANG

(% The Indonesian Red Cross)

RI 4. 29161 - INDONESIA

To: Mrs. KHUC MINH THO

JUN 14 1998

(Families of Vietnamese Political Prisoners Association)

P.O. Box 5435

by AIR MAIL

From: LE CONG PHUC

Post SG.4401/TS

AS NO. 01748 - Barrack 148/Zone D

PULAU GALANG Site II

PUSKOPAL ARMABAL P.O. Box 7

Tanjung Pinang RIAU - INDONESIA

*do co h/s
12/11*

TO :

Ms. KHUC MINH THO

Families of Vietnamese Political Prisoners
Association .

P.O. Box 5435 ARLINGTON- VA. 22205-0635

U.S.A

500

From: **LE CONG PHUC**

Boat SG.4401/TS

AS NO. 02748 - Barrack 148/Zone B

PULAU GALANG Site II

PUSKOPAL ARMANAH P.O. Box 7

Tanjung Pinang RIAU - INDONESIA

Anh. Grot.

*có ngubi goi~lời
tham anh.*

*Cải ở
phần 107/11*

*2/5
12/4*

TO :

Ms. KHUC MINH THO

**Family of Vietnamese Political Prisoners
Association .**

P.O. Box 5435 ARLINGTON VA. 22205-0635

U.S.A

REPUBLIC OF INDONESIA

P3V

REFUGEE STATUS DETERMINATION PROCEDURE

Ref/File No. : 01019/90/P.

DECISION

M. LE CONG PHUC. (M).
D.O.B. 01-11-48. P.O.B. QUANG NGAI.

I.D. Card No. : 01748.
is hereby informed the his/her claim for refugee status has been accepted and he/she is considered as refugee according to the 1951 Convention (Art. 1A2).

By application of the principle of family unity, his/her dependant(s) presently in Galang and listed below is (are) considered as refugee(s) :

- * TRAN THI KEN. (WIFE).
- * LE NGOC NGHI THU. (DAUGHTER).
- * LE CHAU TUE MINH (Daughter)

As a consequence of this decision you and your dependant(s) are eligible for resettlement. Shortly, you and your family will be processed for resettlement under the auspices of the United Nations High Commissioner For Refugees (U.N.H.C.R.).

13 DEC 1990

Date of Notification

Galang, On 17-11-1990...

LE CONG PHUC.
Signature of claimant

NGADI BUDIONO.
Signature of G.O.I. Official in
charge of the Refugee Status
Determination Procedure.

FROM : LE CONG PHUC
Boat # SG. 4401/TS - AS. 031011
Barrack 148/5, Zone D.
PULAU GALANG Site II
% PUSKOPAL ARMABAR
P.O. Box 7 TANJUNG PINANG 29112
INDONESIA

you lei

To : FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL
PRISONERS ASSOCIATION .
(MS. KHUC MINH THO)

DEC 08 1991

REPUBLIC OF INDONESIA

P3V

REFUGEE STATUS DETERMINATION PROCEDURE

Ref/File No. : 01019/90/P.

DECISION

M. LE CONG PHUC. (M).
D.O.B. 01-11-48. P.O.B. QUANG NGAI.

I.D. Card No. : 01748.
is hereby informed the his/her claim for refugee status has been accepted and he/she is considered as refugee according to the 1951 Convention (Art. 1A2).

By application of the principle of family unity, his/her dependant(s) presently in Galang and listed below is (are) considered as refugee(s) :

- * TRAN THI KEN. (WIFE).
- * LE NGOC NGHI THU. (DAUGHTER).
- * LE CHAU TUE MINH (Daughter)

As a consequence of this decision you and your dependant(s) are eligible for resettlement. Shortly, you and your family will be processed for resettlement under the auspices of the United Nations High Commissioner For Refugees (U.N.H.C.R.).

13 DEC 1990
Date of Notification

Galang, On 17-11-1990...

LE CONG PHUC.
Signature of claimant

NGADI BUDIONO.
Signature of G.O.I. Official in
charge of the Refugee Status
Determination Procedure.

BIRTH CERTIFICATE

NO:264/KEL/RSPMI/GAL-XI/1990

It is hereby certified that :

Name : Mrs. Tran Thi Ken Age : 36 years
Wife of : Mr. Le Cong Phuc Age : 42 years
File No. : AS. 031. 011, Boat SG. 4401.TS/83.
Address : Barrack. 148/5/D/II.

has given birth to a daughter, named :

Le Chau Tue Minh

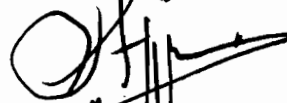
at the Indonesian Red Cross Hospital in Galang Refugee Camp, INDONESIA,

on 6. November, 1990 at 03.00 am

Dr. Parlinggoman Siantipar
Director

Pulau Galang, 6. November, 1990.

Anna P.P
Midwife

REPUBLIC OF INDONESIA

P3V

REFUGEE STATUS DETERMINATION PROCEDURE

Ref/File No. : 01019/90/P.

DECISION

M. LE CONG PHUC. (M).

D.O.B. 01-11-48. P.O.B. QUANG NGAI.

I.D. Card No. : 01748.

is hereby informed the his/her claim for refugee status has been accepted and he/she is considered as refugee according to the 1951 Convention (Art. 1A2).

By application of the principle of family unity, his/her dependant(s) presently in Galang and listed below is (are) considered as refugee(s) :

* TRAN THI KEN. (WIFE).

* LE NGOC NGHI THU. (DAUGHTER).

* LE CHAU TUE MINH (Daughter)

As a consequence of this decision you and your dependant(s) are eligible for resettlement. Shortly, you and your family will be processed for resettlement under the auspices of the United Nations High Commissioner For Refugees (U.N.H.C.R.).

13 DEC 1990

Date of Notification

Galang, On 17-11-1990...

LE CONG PHUC.

Signature of claimant

NGADI BUDIONO.

Signature of G.O.I. Official in charge of the Refugee Status Determination Procedure.

FRSM : LE CONG PHUC

Boat # SG. 4401/TS - AS.031011

Barrack 148/5, Zone D.

PULAU GALANG Site II

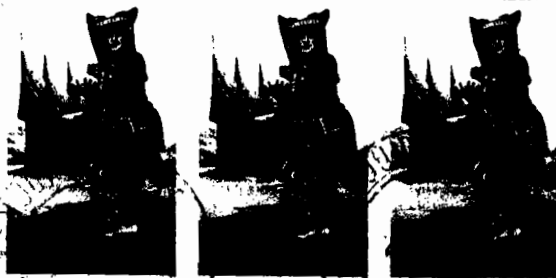
% PUSKOPAL ARMABAR

P.O. Box 7 TANJUNG PINANG 29112

INDONESIA

Xem lai

VISI INDONESIA YEAR 1991 • VISI INDONESIA YEAR 1991 • VISI INDONESIA YEAR 1991

To :

FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL
PRISONERS ASSOCIATION .

(MS. KHUC MINH THO)

P.O. Box 5435 ARLINGTON

VA. 22205-0635

U.S.A

FEB 0 8 1991

1500

BY AIR MAIL

PAR AVION

W 9/9/91

Chú Hải xem h/s này
Hỏi nào lên báo trợ.
Để rồi trên giấy khai sang
về giấy nhận cho vô tay

Nói Bille lên thư cho
TUA - báo sao cho

BNG
vô bị ^{hình} mất năng

Cataract. cần mổ²
sắp -

xem lại có
cân-cân. Hư?!

LE. CONG-THUC

Indonesia

COMPUTERIZED

Xem, lay h/s Kij san

17/11